Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	6C/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1514200405
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Rusňáková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2016:1514200405.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Rusňákovou, v právnej veci žalobcov: 1/ F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 6, Q., 2/ L.. F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, Q., 3/ I.. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 6, Q., všetci zastúpení: JUDr. Eduardom Jurovatým, advokátom, AK Jurovatý & Partners, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 14, Bratislava, proti žalovanému: I.. T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Q., zast.: DUŠAN DAŇOVÝ, advokát, s.r.o., so sídlom Nám. Martina Benku 15, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ každému sumu vo výške 13.000,- Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcom 1/, 2/, 3/ súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu 1.236,- Eur titulom súdneho poplatku, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobcovia 1/, 2/, 3/ sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 15.01.2014 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy vo výške 38.729,24 Eur pre každého zo žalobcov a k náhrade trov konania titulom nemajetkovej ujmy spojenej s ochranou osobnosti. Svoju žalobu odôvodnili tým, že žalovaný dňa 18.01.2011 spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zahynul ako spolujazdec manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/, 3/. Nebohý manžel žalobkyne 1/ sa so žalovaným poznali od 15 rokov, boli spolužiaci a kamaráti. Manžel žalobkyne 1/ bol v čase nehody zamestnaný u žalovaného vo firme a toho osudného dňa išli spolu do G. na služobnú cestu autom, ktoré šoféroval žalovaný. Bolo veľmi zlé počasie, hmla, pršalo, bola zima a pri spiatočnej ceste z G. večer, keď žalovaný išiel neprimeranou rýchlosťou narazil do pred ním idúceho nákladného auta tak, že sa doňho zapikoval a ten ho ťahal asi 200-300 metrov a manžel žalobkyne 1/ bol podľa všetkého na mieste mŕtvy. Šofér nákladného auta sa domnieval, že dostal defekt. Keď manžel večer neprišiel domov, čo sa nikdy predtým nestalo, volala mu, on nebral telefón, volala žalovanému, ktorý takisto nebral telefón. Preto zavolala do firmy a ich kolegyňa jej povedala, že volala do G. a že odchádzali z G. o siedmej večer, preto stále čakala, no keď nechodil, tak volala na políciu, veľvyslanectvo a zisťovala čo sa stalo. Až ráno sa jej podarilo zistiť, že mali dopravnú nehodu a že manžel je mŕtvy. Oznámila jej to manželova kolegyňa z práce, ktorá to zistila tak, že kontaktovala firmu v G.. S nebohým manželom boli 33 rokov manželia, mali veľmi pekný vzťah, vychovali spolu dve deti, manžel jej nebol len manželom, ale aj priateľom. Vo všetkých oblastiach života si maximálne rozumeli a odkedy nie je nažive, žalobkyňa 1/ už nemá život. Uviedla, že žalovaný jej zničil život a správa sa k jej rodine arogantne, povedal jej, že nič neporušil, že to bol osud. Žalovaný bol zaviazaný v trestnom konaní

na náhradu škody a pohrebné trovy vo výške 7.500,- Eur. Škodu žalovaný uhradil po skončení trestného konania, a to vo výške 20.000,- Eur, zaplatil ju prevodom na vkladnú knižku. Po odpočítaní škody 7.500,- Eur, sumu 12.500,- Eur považuje za prémie manžela za rok 2010, pretože manžel poberal u žalovaného plat a keď mali dobré výsledky mávali aj prémie zhruba v tej výške. Po smrti manžela, žalovaný ležal v nemocnici a po svojej partnerke odkázal, že s manželom mal dohodu, ktorú splní, a preto má žalobkyňa 1/ názor, že suma 12.500,- Eur predstavuje práve sumu prémií. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy túto si vyčíslila vo výške 38.726,24 Eur voľnou úvahou, a to na základe známych rozsudkov súdov, a teda súdnej praxe v obdobných veciach. Zdôraznila, že okrem toho, že jej proti vôli skončil manželský život, prišla o manžela, ktorý bol zdravý, mali 33 ročné manželstvo, žili pekným rodinným životom a žalobkyňa 1/ má z toho veľké psychické problémy, že zostala na všetko sama. Stále si predstavuje ako tam manžel niekde ležal zabitý, prikrytý plachtou. Bol zdeformovaný, mal celú hlavu a tvár poškodenú z čoho má strašný zážitok a musela navštíviť psychiatra, nakoľko má psychické ťažkosti a musí užívať lieky na úzkostné stavy a depresie. Stratila životný elán, stále je plačlivá, nemôže s manželom zdielať žiadne spoločné chvíle ani dovolenku, Vianoce, tešiť sa z vnúčat, chýbal aj na svadbe dcéry. Zmenil sa život rodiny od základov. Naopak žalovaný si žije v kruhu svojej rodiny, najmä jeho priateľka je bezcitná a správa sa k žalobcom arogantne. Doteraz sa im žalovaný neospravedlnil, nepovedal prepáč. Na trestnom súde, keď apeloval naňho sudca, tak sa formálne ospravedlnil. U vyšetrovateľa klamal, pretože chcel zvaliť vinu na manžela, že on začal chrčať a ťažko dýchať v aute a on mu chcel pomôcť, preto havaroval. Manžel zarábal u žalovaného asi 1.350,- Eur brutto mesačne, čo je netto asi 1.000,- Eur a dostal raz do roka prémie podľa hospodárskeho výsledku firmy. Manžel bol stavebný inžinier, ale pracoval ako riaditeľ firmy L., s.r.o., ktorá patrí žalovanému. Žalobkyňa 1/ poukázala skutočnosť aký ma charakter a svedomie žalovaný, keď jediný trest za spôsobenú smrť manžela mu bol iba odobratý vodičský preukaz na dobu 4 rokov a už v roku 2013 mu prezident I. Y. udelil milosť z dôvodu, že vodičský preukaz potrebuje, aby mohol živiť rodinu. Túto milosť považuje za výsmech, pretože bola ako jediná udelená v roku 2013, keďže žalovaný poznal prezidenta Y. a si to u neho vybavil. V žiadosti o milosť uviedol, že žalobkyňu 1/ odškodnil nad rámec škody a celé toto jeho správanie považuje za psychické týranie svojej osoby. Poukázala na to, že v roku 2013 požiadalo prezidenta o milosť 224 ľudí a bola udelená iba žalovanému.

2/ Žalobkyňa 2/ sa domáhala rovnakého nároku s odôvodnením, že nebohý bol jej otcom. Uviedla, že veľmi pociťuje stratu otca vo svojom živote, mala s ním asi najlepší vzťah z celej rodiny. Otec bol taký človek, že taký sa nedá ani naklonovať. Veľmi sa bála o život otca, pretože asi 1 mesiac predtým než sa stala dopravná nehoda, sekretárka firmy kde otec pracoval jej telefonovala, že sa veľmi bojí o otca, keď jazdí so žalovaným, pretože žalovaný jazdí veľmi rýchlo a že má strach, aby sa niečo nestalo. Že sama s ním išla autom, že sa veľmi bála, že sa bála tak, že až plakala. Od kedy došlo k nehode a usmrteniu otca, od tej doby to už nie je tá rodina, ktorou boli. Otec im chýba po všetkých stránkach, otec bol veľmi zodpovedný, na 100 % mu žalobkyňa 2/ ako dcéra dôverovala vo všetkom, otec bol poctivý, vyrovnaný, nemal nejaké výkyvy nálad, veľmi dobre jazdil podľa pravidiel. Uviedla, že od vtedy je citovo poznačená tým, že sa nemôže s otcom rozprávať, telefonovať, chýbal jej veľmi na svadbe, keď sa vydávala. Chodievajú stále za ním na cintorín, na jednej strane cítia potrebu tam ísť a na druhej strane to celú rodinu veľmi deprimuje. Smrť otca z viny žalovaného považuje za zásah do svojich osobnostných práv ako aj práv celej rodiny. Sumu výšky nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatňuje si vypočítala voľnou úvahou na základe doterajších rozhodnutí súdov v obdobných veciach. Žalovaný spolu so svojou partnerkou sa k rodine správajú arogantne a hneď ako vyšiel žalovaný z nemocnice po havárii si kúpil také isté auto, ešte aj s tým istým evidenčným číslom a jeho partnerka ironicky povedala, že číslo majú preto také isté, lebo sú hlúpi, aby si ho našli na parkovisku. Pri stretnutí so žalovaným nemá z toho dobrý pocit a pravidelne ho stretáva, žijú v tej istej dedine. Uviedla, že si často spomína na to, že otec sa deťom od malička maximálne venoval, viedol ich k športom, spolu lyžovali, hrali tenis, bicyklovali, chodili na dovolenky, na túry do hôr. Otec robil všetky domáce práce, podieľal sa na varení, upratoval, vedel veci vyrobiť, opraviť pre celú rodinu. Rodičia spolu trávili všetok voľný čas, vo voľnom čase chodili spolu na hrádzu, korčuľovať, na ľad, bicyklovať, na túry, do divadla, plávať, na dovolenky. Na ľad chodievali na zimný štadión a na Železnú studničku s tým, že odkedy otec zomrel mama už nemôže chodiť na Železnú studničku, má psychické zábrany. Susedia im na pohrebe povedali, že otec je nenahraditeľný, že každému pomohol, že bol dušou celého domu, nikdy neodmietol pomoc a nepovedal, že niečo sa nedá. To o ňom hovoria všetci aj z rodiny a známi, otca mal každý rád. V živote na nikoho zlé nepovedal, nesťažoval sa.

3/ Žalobca 3/ sa domáhal rovnakého nároku s odôvodnením, že nebohý bol jeho otcom. Pripojil sa k tomu čo povedali žalobkyne 1/, 2/ s tým, že je to pravda a z jeho pohľadu v otcovi stratil hlavne kamaráta, pretože s ním denno-denne telefonoval, rozumeli si po všetkých stránkach a veľmi mu chýba. Mohol sa s ním poradiť aj o odborných veciach, pretože mali rovnakú profesiu a v tom je tiež nenahraditeľný. Žalobca 3/ žije v partnerskom živote a pred 3 týždňami sa mu narodilo dieťa a nevie si predstaviť akým spôsobom mu bude vysvetľovať, že už nemá dedka a z akých dôvodov a ťažko sa zmieruje s tým, že jeho dieťa nikdy nespozná svojho dedka. Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, túto si vypočítal tak isto ako jeho matka a sestra, a teda voľnou úvahou s poukazom na súdnu prax a tiež s poukazom na to, že koľko otec zarábal, pretože chýba rodine aj po ekonomickej stránke. Zdôraznil, že stratu otca vníma vo všetkých stránkach života. Spomína na to aký bol otec výnimočný napríklad aj v tom, že ho učil kresliť, písať, čo mnohí otcovia nerobia. Venoval sa mu po športovej stránke, trávili spoločne dovolenky, chodili spoločne na túry. Otec mu bude veľmi chýbať do konca života.

4/ Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že ju žiadal v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko dopravnú nehodu spôsobil z nedbanlivosti. Uviedol, že si myslí, že žalobcovia si mali tento nárok uplatniť zo zákonného poistenia. Potvrdil, že nebohý manžel žalobkyne 1/ bol zamestnancom bývalej firmy L., s.r.o., L. XXX, Q., kde pracoval ako vedúci prevádzky. Čo sa týka spoločnosti L. žalovaný bol spoločníkom tejto obchodnej spoločnosti a zároveň jej konateľom. Dňa 18.01.2011 bol s nebohým manželom žalobkyne 1/ na služobnej ceste v G., keď osobné auto značky L. Q. CA XXX, V.: Q šoféroval žalovaný a nebohý pán L. sedel na sedadle spolujazdca. Auto si žalovaný požičal od I. W., bytom L. XXX, Q., pretože vtedy nemal žiadne voľné auto. Dopravná nehoda sa stala za takých okolností, že pršalo, bola hmla a v poslednej chvíli žalovaný zbadal len nejakú plachtu a vrazil do nákladného auta. Auto si požičal na túto cestu, i keď ho používal aj inokedy, vždy keď to potreboval. Písomnú zmluvu o požičaní auta neuzatvorili, dohodli sa iba ústne. Žalovaný uviedol, že si skontroloval, že na auto bolo uzavreté povinné zmluvné poistenie. Cesta do G. bola služobnou cestou, ktorá je zaevidovaná aj v dokumentoch spoločnosti a v účtovníctve. Uviedol, že bol za to, že spôsobil túto dopravnú nehodu ako šofér trestne stíhaný a odsúdený. V trestnom konaní si žalobcovia uplatňovali náhradu škody 10.000,- Eur, ktorú nijako nerozporoval a hneď im povedal že im dá viacej. Dňa 01.03.2012 poukázal 20.000,- Eur na účet žalobkyne 1/. Uviedol, že x-krát sa žalobcom ospravedlnil, jednak na pojednávaní v trestnej veci bez výzvy sudcu, jednak im poslal e-mail. A pri každom telefonáte, keď ho pani L. osočovala, sa jej ospravedlnil. Uviedol, že si uvedomuje, že sa stala veľká tragédia, veď nebohý bol jeho kamarátom z detstva. Poukázal na to, že takisto má zdravotné problémy, ktoré vyplývajú z tejto nehody a bol by radšej keby bol zahynul on sám. Po nehode bol päť dní v kóme a mesiac v umelom spánku a lekári mu nedoporučovali stretnutie s pozostalými. Navštevoval aj psychiatra, záznam o tom sa nachádza v trestnom spise. Spolu s nebohým manželom žalobkyne 1/ chodili do školy aj na priemyslovku, aj na vysokú školu. Spoločne boli zamestnaní vo vodohospodárskych stavbách a po revolúcii žalovaný založil firmu a manžela žalobkyne 1/ zamestnal. Uviedol, že čo sa stalo ho veľmi mrzí, neurobil to naschvál a pán L. mu takisto chýba, pretože sa stretávali jednak spoločensky, jednak v práci, jednak športovo. K svojim majetkovým pomerom sa pred súdom odmietol vyjadriť, nakoľko to považuje za osobnú vec. Potvrdil, že prezident republiky mu na žiadosť udelil milosť. V závere konania namietal premlčanie nároku žalobcov, nakoľko bol názoru, že subjektívna lehota už uplynula a mal za to, že nárok sa premlčiava v dvojročnej subjektívnej lehote podľa ustanovení o náhrade škody. Pre prípad úspechu si uplatňoval náhradu trov konania.

5/ Žalobcovia výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy odôvodnili všeobecným opisom a poukázali na judikatúru v podobných prípadoch. Poukázali na to, že sa nedomáhajú náhrady škody ani škody z pracovného úrazu, ale nemajetkovej ujmy spojenej s ochranou osobnosti, nakoľko žalovaný aj keď z nedbanlivosti, ale zavinil dopravnú nehodu, svojim konaním narušil právo na kompletnú rodinu a právo na súkromie pozostalej rodiny. Žiadali pri rozhodovaní zohľadniť a vziať do úvahy výnimočnosť vzťahov rodine a výnimočnú osobnosť nebohého ako aj skutočnosť, že po smrti manžela a otca detí, museli tomuto neželanému faktu prispôsobiť svoje životy na celý zvyšok ich života. Žiadali tiež zohľadniť tú skutočnosť, že v osobe žalovaného sa jedná o majetného človeka, ktorý vlastní niekoľko firiem, ktoré sú prosperujúce. Na preukázanie majetkových pomerov žalovaného neprodukovala žiadna zo strán žiadne dôkazy.

6/ Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom navrhnutých svedkov a čítaním predložených listinných dôkazov založených v súdnom spise a oboznámením sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. XT/XXX/XXXX a zistil, že žalovaný bol odsúdený za skutok - dopravnú nehodu, ktorá sa stala tak, že žalovaný šoféroval motorové vozidlo značky L. Q. CA XXX, V.: Q a nebohý manžel

žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/, 3/ sedel na sedadle spolujazdca. Boli spoločne na služobnej ceste v G., nakoľko nebohý bol zamestnancom firmy, ktorej majiteľom bol žalovaný. Nebohý pracoval vo firme ako vedúci prevádzky. Auto si žalovaný požičal od I. W., bytom L. XXX, Q., pretože vtedy nemal žiadne voľné auto. Dopravná nehoda sa stala za takých okolností, že pršalo, bola hmla a v poslednej chvíli žalovaný zbadal len nejakú plachtu a vrazil do nákladného auta. Následkom dopravnej nehody pán L. zahynul a žalovaný bol hospitalizovaný v kóme a následne v umelom spánku.

7/ Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. XT/XXX/XXXX súd zistil, že žalovaný bol rozsudkom zo dňa 01.03.2012 odsúdený za to, že dňa 18.01.2011 v čase asi o 19:50 hod. na úseku cesty č. R35 v 270,03 kilometri v katastri obce G. v smere jazdy od G. v pravom jazdnom pruhu viedol žalovaný vyššie označené motorové vozidlo a neprispôsobil jazdu a rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a v hmle prehliadol pred ním idúcu nákladnú súpravu pozostávajúcu z ťahača, následkom čoho došlo k zrážke vozidiel, pri ktorej spolujazdec žalovaného, J. L., utrpel smrteľné zranenia, ktorým podľahol na mieste. Žalovaný bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní tri (3) roky. Výkon trestu mu bol odložený podmienečne s probačným dohľadom. Bola mu ustanovená skúšobná doba v trvaní päť rokov a bol mu zároveň uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu päť rokov. Poškodená žalobkyňa 1/ bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie. Na odvolanie žalovaného vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. XTo/XX/XXXX a rozsudkom zo dňa 10.05.2012 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o vine a treste, spôsobe jeho výkonu a vo výroku o náhrade škody a odsúdil žalovaného na trest odňatia slobody vo výmere dva (2) roky. Výkon trestu mu bol odložený podmienečne na skúšobnú dobu v trvaní štyri (4) roky. A bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní štyri (4) roky. Nakoľko žalovaný uhradil škodu dobrovoľne, nebol dôvod rozhodovať o jej výške. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2012.

8/ Z pripojeného spisu Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky č. XXX-XXXX-M súd zistil, že Rozhodnutím Prezidenta Slovenskej republiky I. Y. bola žalovanému udelená milosť a v zmysle čl. 102 ods. 1 písm. j) Ústavy Slovenskej republiky bol žalovanému odpustený trest, ktorý mu bol uložený vyššie označenými trestnými rozsudkami.

9/ Svedkyňa I.. V. M., priateľka žalobkyne 1/ uviedla, že žalobkyňu 1/ pozná od 1. triedy základnej školy a sú veľmi dobré kamarátky. Jej manžela poznala od počiatku ich vzťahu, bola im na svadbe. Ako rodiny sa kamarátili. Postupne ako sa im rodili deti boli veľmi často v kontakte, chodievali spolu na prechádzky, trávievali spolu voľný čas. Stretávali sa tak 1x do týždňa, alebo 1x za dva týždne, skrátka často. Navštevovali sa v domácnostiach. Svedkyňa potvrdila, že manželstvo žalobkyne 1/ a jej manžela bolo veľmi harmonické, krásne, mali spoločné záujmy, rozumeli si a odkedy došlo k tej nešťastnej udalosti, že manžel už nežije, je to veľmi veľký rozdiel. Žalobkyňa 1/ sa s tým čo sa stalo jej manželovi dodnes nevie vysporiadať. V manželstve sa nikdy nehádali, chodievali spoločne na výlety, na túry, pešo, na bicykloch, do blízkeho okolia aj cez hranice alebo na Železnú studničku. Teraz, ako to veľmi ťažko pani L. znáša, tak sa stretávajú so svedkyňou ešte častejšie. Vždy, keď príde reč na jej manžela, tak ju to veľmi rozruší a je vidno, že sa s tým doteraz nevysporiadala. Manžel pani L. bol dobrým manželom aj otcom. Najmä dcéra bola naňho veľmi citovo naviazaná, bol medzi nimi pekný citový vzťah. Vždy, keď príde reč na manžela žalobkyne 1/, tak ju to veľmi rozruší a je vidno, že sa s tým doteraz nevysporiadala. Svedkyňa charakterizovala osobu nebohého manžela žalobkyne 1/, tak, že on bol úžasný, bol nekonfliktný, priateľský, vždy bol ochotný poskytnúť akúkoľvek pomoc, bol šikovný domáci kutil, čo bolo treba vedel precízne urobiť, bol pedantný, bol spoločensky zábavný a miloval turistiku. Myslí si, že neexistoval človek s ktorým by sa bol pohádal. Potvrdila, že po smrti manžela sa rodine zrútil celý svet, pretože manžel žalobkyne 1/ bol práve ten čo držal celú rodinu, aj v prípadných problémoch, vedel povzbudiť. Tá strata je obrovská, veď zasiahla aj samotnú svedkyňu.

10/ Svedok I.. U. D. uviedol, že pozná rodinu od roku 1982, sú susedia a bývajú v jednej bytovke, občas sa navštevovali. V bytovke si žili veľmi družne, mávali spolu akcie a keď bolo treba nejakú brigádu, vždy tam bol pán L.. Keď bolo treba vždy vedel všetko zariadiť. Rodina L. bola vždy vzorná, pekne sa starali o deti. Vedeli si zadeliť čas, aby bola rodina spolu, aj keď chodili do práce. Ráno pán L. viezol manželku do práce, doviezol ju domov, spoločne chodili na nákupy. Bolo to veľmi pohodové manželstvo ako aj celá rodina. Chodievali spoločne s deťmi do prírody. Bolo vidno harmóniu v rodine, pretože mali až závideniahodné vzťahy. Potvrdil, že rodina veľmi ťažko prežíva stratu manžela a otca. Najhoršie to znáša žalobkyňa 1/. K majetkovým pomerom žalobcov sa vyjadriť nevedel.

11/ Z potvrdenia L.. T. D. - psychiatra, bolo zistené, že žalobkyňa 1/ je v starostlivosti psychiatrickej ambulancie z dôvodu psychických ťažkostí, ktoré začali po úmrtí manžela.

12/ Žalobcovia založili do súdneho spisu 9 strán A4 listov, na ktorých sú fotografie kompletnej rodiny žalobcov z rôznych časových období, ako dôkaz toho, že rodina trávila spolu voľné chvíle a mala harmonický vzťah.

13/ Žalobcovia označili v žalobe ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného poisťovňu UNIQA a.s, ktorá však oznámila súdu, že do konania na strane vedľajšieho účastníka nevstupuje. Tento úkon bol v súlade s ustanovením § 93 ods. 1 O.s.p. v tom čase účinného procesného právneho predpisu.

14/ Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

15/ Podľa § 13, ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

16/ Podľa § 100 ods. 1 veta prvá OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

17/ Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18/ Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

19/ Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

20/ Podľa Rč 21/1995: Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy (§ 13, ods. 2 Občianskeho zákonníka) musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ustanovenia (§ 13, ods. 1 Občianskeho zákonníka), a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na postavenie žalobcu v rodine a spoločnosti.

21/ Podľa R 29/2001: Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila.

22/ Ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujú právny základ nároku na náhradu imateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcovi. Môže dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia (ako čiastkového práva na ochranu osobnosti) za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne, a je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť, a ak existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je návrh ktorým sa fyzická osoba domáha primeraného zadosťučinenia ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch . Právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému

každý právny štát poskytuje ochranu (viď tiež Listinu základných práv a slobôd a Ústava SR - čl. 16, ods. 1, čl. 19 ods. 2). Úprava ochrany súkromia (vrátane rodinného súkromia) vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma, funkciou práva na súkromie je totiž zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava rodinný život priraďuje k súkromnému životu, pričom toto priradenie treba interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou súkromia. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby v jej rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám - neoprávnené zásahy do týchto vzťahov možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života, do rodinného súkromia. S poukazom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať že ustanovenie § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujú právny základ nároku na náhradu imateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcovi .

23/ Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu, pričom podmienkou priznania materiálnej satisfakcie je nemajetková ujma.

24/ Primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu a bude spočívať v morálnom plnení; pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, je právo na peňažnú satisfakciu. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou - zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti.

25/ Na námietku premlčania vznesenú žalovaným, súd konštatuje, že nárok žalobcov 1/, 2/, 3/ premlčaný nie je. Dopravná nehoda sa stala dňa 18.01.2011 a žaloba na súde bola podaná dňa 15.01.2014, teda nárok bol uplatnený včas, vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá sa vzťahuje na nemajetkovú ujmu spojenú s ochranou osobnosti. Osobnostné právo na ochranu osobnosti sa nepremlčiava, avšak nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sa premlčiava v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe ako škoda, nakoľko sa jedná o právo majetkovej povahy. Neuplatňuje sa však subjektívna dvojročná premlčacia doba.

26/ Súd sa zaoberal aj námietkou žalovaného ohľadom jeho pasívnej legitimácie. Vzhľadom na skutočnosť, že k predmetnému neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov došlo nedbanlivostným konaním žalovaného a tento zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ. Analogicky teda aj v predmetnom konaní je žalovaný pasívne legitimovaný aj s poukazom na to, že bol za tento skutok uznaný vinným a odsúdený v trestnom konaní. Následne udelená milosť však na posúdenie pasívnej legitimácie nemá vplyv, pretože skutok sa stal, čo je nesporné. Analógia sa pritom použije iba na posúdenie, kto je pôvodcom zásahu. V danej veci záviselo teda posúdenie vecnej legitimácie na strane žalovaného primárne od otázky, či je možné posudzovať žalovaného za pôvodcu zásahu. Súd je toho názoru, že žalovaný je v tomto spore správne označený ako pasívne legitimovaný, nakoľko je pôvodcom žalobcami tvrdeného zásahu do ich osobnostných práv.

27/ Po vykonaní dokazovania a po skutkovom a právnom posúdení veci súd dospel k záveru, že návrh žalobcov je dôvodný čo do základu a výška priznanej nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu.

28/ Súd prihliadol pri rozhodovaní na okolnosti, za ktorých došlo k dopravnej nehode a teda zohľadnil ten fakt, že vinníkom nehody bol žalovaný. Je potrebné zdôrazniť, že k vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite a tento zásah musí byť neoprávnený, teda protiprávny. Musí ísť o zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Ďalej musí byť zistená existencia príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a neoprávnenosťou zásahu. Teda nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcie.

29/ Žalobcovia svoj nárok opierali o tvrdenie, že v dôsledku dopravnej nehody zapríčinenej žalovaným došlo k zásahu do ich súkromia a ich rodinný život tým neodvratne utrpel, ťažko sa vyrovnávajú s faktom, že nebudú mať v ďalšom živote pri sebe manžela a otca, nikdy sa nevytvorí vzťah nebohého s prípadnými vnúčatami, že utrpel ich emocionálny život, keď ich rodinné vzťahy boli nadštandardné. Tým, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k úmrtiu manžela a otca, došlo k zbúraniu ich vzťahov a väzieb a tým aj k neoprávnenému zásahu do práva na súkromný a rodinný život pozostalých. Z výpovedí žalobcov ako aj svedkov vyplynulo, že pozostalí naozaj veľmi ťažko znášajú a citovo spracúvajú to, že už nikdy sa ich manžel a otec domov nevráti a chýba vo všetkých oblastiach života dokonca tak, že žalobkyňa 1/ musí navštevovať psychiatra. Naviac už nikdy nebudú spoločne absolvovať aktivity, či už športové alebo iné, ktoré vyplývajú z rodinného prostredia a života. Súd má za to, že žalobcovia dostatočne preukázali rodinné a citové väzby s nebohým manželom a otcom ako aj to, že im veľmi chýba. Rodinu možno považovať za stabilnú aj vzhľadom k tomu, že harmonické manželstvo žalobkyne 1/ a nebohého trvalo 33 rokov.

30/ Súd pri zohľadnení všetkých skutkových okolností a kritérií v danej veci dospel k názoru, že žalobe je potrebné vyhovieť. Žiadna peňažná náhrada nemôže nahradiť ľudský život a rodinnú pohodu, avšak môže následky straty a následky neoprávneného zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobcov čiastočne zmierniť, a to formou zadosťučinenia. V danej veci súd považoval, aj s ohľadom na okolnosti prípadu ako aj s ohľadom na ekonomickú situáciu v našej krajine, sumu 13.000,- Eur ako náhradu nemajetkovej ujmy za primeranú, keď na túto sumu žalovaného zaviazal zaplatiť každému zo žalobcov a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

31/ Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32/ Žalobcovia 1/, 2/, 3/ boli v konaní úspešní čo do základu žaloby a výška nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu, preto im súd priznal náhradu vo výške 100 % z priznanej (nie uplatnenej) výšky plnenia.

33/ Po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súdny úradník samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

34/ Žalobcovia boli v konaní oslobodení od platenia súdnych poplatkov zo zákona (§ 4 ods. 2, písm. i/ Zákona o súdnych poplatkoch), preto súd zaviazal žalovaného, ako neúspešnú stranu sporu na zaplatenie súdneho poplatku podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch vo výške 66,- Eur a 1.170,- Eur (3 % z výšky nemajetkovej ujmy) spolu 1.236,- Eur podľa položky 7b písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).